

סילבי קשת

כל משפט מסוג זה משליכים כמויות עצור מות של בוז. כך או כך, חשבו יריביו, כדאי לסבכו במשפט זה. לכל הפחות, יהיה מעתה הארץ רבי-השפעה במחנה האנטי רפאלי.

שכן אין להניח שאפשר לתבוע לדין כתבת בכירה של עתון המכבד את עצמו, מבלי שעתון זה יתייצב כל כולו לצד הכתבת הבכירה. והרי אין ספק שסילבי קשת אינה רק כתבת בכירה של הארץ — היא כוכב בעתונות העברית.

★ ★ ★

כד העולם אוהב איזהבים

מודעה צנועה בהעוסם הזה אמרה: דרוש מגיה לעיתון. זה היה לפני 18 שנים.

אל משרדי המערכת, במרתף שברחוב גליקסון בתל-אביב (ברבות הימים נועדה סילבי קשת לקרוא לו "מרתף העיניניים") נכנסה נערה ביישנית, מסמיקה מעצם ההי עזה שבהופעתה במקום כזה. היא לבשה מכנסיים חומים ואפודה צהובה, ונראתה כבת 16.

בקול קטן היא ביקשה את העורך. היא התקבלה לשיחה, ובקושי רב הצליח אורי אבנרי להציל מפיה כי באה בתשובה לאותה מידעה. הוא שאל אם היא יודעת מה זה מגיה. היא הכמיקה יענתה: "לא..." כך נפתחה הקאריירה העתונאית של סילבי קשת.

היא החלה את עבודתה בין פועלי הדפוס החתיקים, לקול שאון המכונות המסתובבות, ולשאגות מנהל-העבודה שי צרח כל הזמן שהעתון לא יצא בזמן. לי נעורנת העדינה, שביקשה בליכך יפה מהי (תמשך בעמוד 20)

התוהים מניין הדוקטוראט הפתאומי הוא משיב, שזה לא מכבר כתב עבודה על ספר המינהגים של רבי אברהם הידחי. כתביד עתיק מהמאה ה-13. הוא התחיל, לדבריו, באוניברסיטת לונדון וסיים בי סמינר התיאולוגי בניו-יורק.

● **כי יש לו ידידיות מוזרות עם אנשים מפוקפקים מאוד, שי אינם מתאימים למעמדו (בנקאי הקשור עם המאפיה, חבר קלפן ומברית, איש הקשור לעולם הי תחתון...)**

כדברי הכתבה עצמה, שצורפה לכתב-האישום:

ידידיות מוזרות עם אנשים מפוקפקים מאד, כאותו איש שנתגלה לאי-מכר כי בנקאי הקשור במאפיה, ואשר השיג עבורו דרכון-שירות ישראלי; חבר, קלפן ידוע לשעבר, שהסתבך ופוטר ממישרתו בבנק, ואשר עסק בהברחות בין בריטל, וינה ומינכן. או ידיד, הקשר בין העולם הי תחתון ומשטרת מרטי, שרפאל דרש עבור רו מעמד קונסולרי. משרד-החוק, אחרי

ש את הארץ -

קראה בעם חיה שניידר?

מלאכה שכזאת יש הכרח. / אבל אל ניתפס למרה שחורה. / הוא ילמד, רבותי, לא נורא.

...הוא ילמד, כאמור, ויגבר וימריא. / והיה אם ניתן לו לפרוש כנפיים / הוא יבנה לכולנו הווי ציבורי, / שיבוא הבלקן ניקוד-אפיים!

● **התחזה ומתחזה בתואר אקי רמאי שאינו זכאי לו...**

כדברי הכתבה, שצורפה לכתב-האישום: עוד לפני 15 שנה התחזה בנטיעותיו הי רבות בחוץ-לארץ כדוקטור רפאל. כעת הוא מקשט תואר זה בשמו גם כאן. לאלה

ל תבו-
כורפל
שצלחה
כה יהו
שכונת
ז הקלי
הפועל
לראש
השביעי
ת. בלי
/ ב

קשת

הקירה נמרצת, הוריד את ההצעה מסדר היום.

● **... הוא מבקר במקומות-יבוי דור מפוקפקים, שבהם הוא זוכה ליחס מיוחד תוך זניחת משפחתו.** כדברי הכתבה המקורית, שהעתקה צורף לתביעה:

נוכל רק לחייך בפליאה למראה קופסת הנפרורים שקיבל ממועדון הלינה הפא-ריסאי לידו, הידוע בסטריפטז שלו, ואשר בו מתהלכות שיקסות עירומות רחמנא ליצלן. קופסה, שבצידה האחד נושאת את תווית בית-השעשועים, ובצידה השני את תמונת פני התינוק התמים של יצחק רפ-אל, ווי לעיניים שכך רואות. כמובן שיש בעניין יותר יראת-שמים ושמידת קדושת המשפחה היהודית, מאשר התבוננות ב-טלביזיה בליל שבת, אלוהים ישמור.

★ ★ ★

מה דחף את רפאל?

אין צורך להיות נביא, או שונאו הי מובהק של רפאל, כדי לקבוע שהוא עלה על דרך מלאה חתחתים. פרקליטו עצמו, בחופשיות ראוייה לציון, הכריז כי אותה הודמנות חגיגית, בצאתו ממוכירות בית-המשפט ואחרי שהגיש עותקי קוב-לנתו: "דרך הבידורים המשפטיים בענייני הוצאת-דיבה היא דרך קשה וארוכה, והיא מרתיעה במיוחד עסקני ציבור."

מדוע בכל זאת בחר בה, לדברי פרקלי-טו? "מתוך רצון להפסיק את שרשרת הי בדיות נגדו, שאירגנו סביבו אויבים פו-ליטיים ושוחרי רע, ולהפריכן."

צדק עורך-הדין שעה שהזכיר "אויבים פוליטיים". אבל הוא נשמע תמים מדי. שכן דוחק עסקנים משופשפים, המתמצאים היטב בתכני המפד"ל, לחשו את שמותיהם של אויבים אלה. אבל לא בתור "מארגני שרשרת הבדיות". אלא דוחק בתור שעזרו לדחוף את רפאל להגיש את המשפט. אין ספק שהשאלה הראשונה שהתעוררה אצל משקיפים רבים, ברגע שנודע על הגשת הקובלנה, היתה: מדוע עשה זאת? היו שתי סברות:

● **מסני שמלחמת-הירושה על מנהיגות המפד"ל מתקרבת להכרעה. כדי לנצח בה — חייב רפאל לטהר את שמו. חיים משה שפירא לקה לא מזמן בהתקף-לב ובמפלגה מדברים בגלוי על היום בו יצטרכו לבחור**

של דונסית ספרדיה